

Full diocesà

15 d'octubre del 2017

p4 – 13a Trobada Diocesana de Vida Creixent

p5 – Visita de la imatge pelegrina de la Mare de Déu de Fàtima



DOMUND

Sigues valent! La missió t'espera

Diumenge vinent, 22 d'octubre, l'Església celebra la Dia-
da Mundial de la Propagació de la Fe (DOMUND) i el papa
Francesc ens fa arribar la seva crida: «Sigues valent! La
missió t'espera».

Ser valent és no deixar que la por ens paralitzi. Ni la por del
mal que pot sortir-nos en el camí, ni la por d'arriscar-nos
per a fer el bé, ni la por a un lliurament o compromís seriós
per ser fidels a la nostra fe i a la vivència de l'Evangelí.

La crida «sigues valent» ens empeny. Les paraules de
Jesús adreçades als seus deixebles i, per tant, també
a nosaltres, «no tingueu por, jo he vençut al món» (Jn
16,33), ens tranquil·litzen i ens donen la força necessà-

ria per a sortir cap a «la missió que ens espera».

Quina missió? La nostra, la de cada un de nosaltres. Des
que Jesús va dir «aneu per tot el món», tots som cridats a
fer que el Regne de Déu es faci present cada dia més en el
nostre entorn i arreu.

El Senyor vol que visquem amb coherència, actuant d'acord
amb el que creiem i som. Ell espera de nosaltres no tant el
resultat de grans accions com el treball del dia a dia, fet
amb amor i el màxim esforç.

Una jornada per a recordar tots els missioners, per a pre-
gar i per a col·laborar econòmicament amb ells.

«El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes»

Diumenge XXVIII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i succulents, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la mort. El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat, perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya. (25, 6-9)

Salm responsorial

Viuré sempre a la casa del Senyor.
(Salm 22)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.
(4, 12-14.19-20)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble: «Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill: envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa. Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la

ciutat. Mentrestant, digué als seus homes: El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convideu a la festa tothom que trobeu. Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats.» [Quan el rei entrà a veure els convidats, s'adonà que un home dels que eren allí no duia el vestit de festa, i li digué: Company, com és que has entrat sense vestit de festa? Ell va callar. Llavors el rei digué als qui servien: Lligueu-lo de peus i mans i traieu-lo fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents. Els cridats són molts, però no tants els elegits.»
(22, 1-14)

«Aneu a les sortides dels camins i convideu a la festa tothom que trobeu. Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents»



Doble negació a una doble invitació de Déu

Jean Hakolimana, prev.

La mentalitat jueva es prenia seriosament la sintonia entre cos i ànima. Per això en la Bíblia, quan Déu crida, sol fer-ho dos cops: Samuel (1Sa 3,10); Moisès (Ex 3,4); sant Pau (Ac 1,4). Segons la mentalitat jueva, la primera crida va per al cos, la segona per a l'esperit. Per això la segona crida es fa més insistent que la primera, perquè vol despertar l'home des de dintre, arribar al seu cor. Aquest és el rerefons que marca la paràbola de Jesús avui. Els convidats són cridats una vegada i una altra. La segona crida és fa més insistent i més explícita, perquè el rei demana la seva entrega per a la festa, no una mera presència física. Sorprenentment, amb la segona invitació, passen d'una negació passiva a una negació activa i violenta. Més que la simple participació, els molesta la invitació a ser associats a la festa. Després d'aquests, els segons convidats són cridats només una vegada, amb el risc de venir amb poca entrega, sense predisposició, alguns fins i tot sense el vestit de festa, un costum imprescindible en circumstàncies d'aquestes.

Els qui hem sentit la crida de Déu a seguir el seu Fill correm el risc de respondre amb una presència física, un seguiment que pot ser sincer però sense arribar a fer de nosaltres uns partícips del seu projecte, uns obrers del seu Regne. Els espais que ens proporciona el camí de la fe, tals com la missa i altres exercicis, tenen la finalitat de disposar-nos a rebre la segona, i si convé la tercera i quarta crides. La permanència sota la influència de Déu ens disposa a rebre, en el moment oportú, aquella crida decisiva que arriba al fons dels nostres cors, per donar-nos l'estatura digna dels convidats a les noces de Déu.



La imatge



Que si comiat de solter/a, que si l'estrena de roba; i vindrà la trobada de la família, dels amics, dels companys. El rei, quan casa el fill, disposa una festassa amb tots els atuells.

I troba que els convidats havien d'anar al camp, als negocis, o simplement rebutgen els enviats. Com que la festa és a punt, que vingui tothom qui vulgui, bons i dolents. La festa s'ha de celebrar.

Les noces de Canà (1586). Marten de Vos

Lit. hores: Setmana IV

16 dilluns

—Sant Galderic, pagès (830-900)
—Santa Hedvig, religiosa (1180-1243)
—Santa Margarida Maria Alacoque verge (1647-1690)
Romans 1,1-7 / Salm 97 / Lluc 11,29-32

17 dimarts

—Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe (†107)
Romans 1,16-25 / Salm 18 /
Lluc 11,37-41

18 dimecres

—Sant Lluc, evangelista
2 Timoteu 4,10-17b / Salm 144 /
Lluc 10,1-9

19 dijous

—Sant Pau de la Creu, (1694-1775)
—Sant Pere d'Alcàntara, (1499-1562)
Romans 3,21-30 / Salm 129 /
Lluc 11,47-54

20 divendres

—Santa Irene, màrtir (s.VI)
—Santa Adelina, verge (†1125)
Romans 4,1-8 / Salm 31 / Lluc 12,1-7

21 dissabte

—Santa Úrsula, màrtir (s.X)
—Sant Hilarió, abat (306-371)
—Santa Griselda, verge
Romans 4,13.16-18 / Salm 104 /
Lluc 12,8-12

22 diumenge XXIX de durant l'any / Cicle A

—Santa Salomé
—Santa Càndida, màrtir
—Sant Joan Pau II, papa (1920-2005)
Isaïes 45,1.4-6 / Salm 95 / 1 Tessalonicencs 1,1-5b / Mateu 22,15-21

13a Trobada Diocesana de Vida Creixent

Josep Castellà

El dia 4 d'octubre el santuari de Sant Ramon acollí la 13a Trobada Diocesana de Vida Creixent, en la qual participà un grup de més de dues-centes persones arribades de moltes poblacions de la diòcesi.

La trobada fou presidida pel bisbe Xavier Novell, acompanyat del president diocesà, el president interdiocesà, l'alcalde de Sant Ramon, el consiliari diocesà i el prior del convent mercedari.

Després de la benvinguda i els parlaments, hi hagué l'assemblea, on es remarcaren les tasques del grup detallant les activitats dutes a terme.

Seguí una conferència del bisbe Xavier Novell, fent una detallada anàlisi

de l'actual i difícil problemàtica que té plantejada l'Església. El mercedari Joaquim Millan explicà la història de Sant Ramon i del seu mausoleu i capelles i, tot seguit, féu entrada solemne a l'església de Sant Ramon la Verge de Fàtima Pelegrina tancant així la visita a parròquies del bisbat per a marxar cap a Barcelona.

Després s'oficià una missa concelebrada, presidida pel senyor bisbe, fent les pregàries i ofrenes varis membres de Vida Creixent, acabant amb la veneració de la Mare de Déu de Fàtima i cantant l'Himne de Vida Creixent i l'Ave de Fàtima, mentre enmig d'aplaudiments sortia la imatge de la Verge del temple. Es tancà la trobada amb un animat dinar de germanor.



Recessos d'Emmaús

Desembre 2017



Durant el mes de desembre de 2017 tindran lloc al Seminari de Solsona dos recessos d'Emmaús, un per a dones i un per a homes. El Recés Emmaús Dones serà del dia 1 al 3 de desembre i el Recés Emmaús Homes serà del dia 15 al 17 de desembre.

Aquests recessos no són uns exercicis espirituals ni un recés convencional. Estan preparats per laics, sota la supervisió d'un prevere consiliari que hi dóna suport. Durant el recés hi ha xerrades, pregària, temps per compartir en grup, música i testimonis de fe de persones laiques.

El recés només es pot fer una vegada en la vida com a caminant. Després es pot ser servidor en els següents, ajudant els altres a viure l'experiència.

Més endavant publicarem la resta d'informació: contacte i formulari d'inscripcions, preus, etc... De moment, gardeu-vos les dates!!

Visita de la imatge pelegrina de la Mare de Déu de Fàtima

Redacció



Del 26 de setembre al 4 d'octubre la imatge pelegrina de la Mare de Déu de Fàtima va visitar algunes parròquies de la nostra diòcesi, amb la presència del bisbe Xavier en cadascuna d'elles.

El dia 26 va arribar al santuari de Fàtima de Tàrraga, on va tenir lloc el rés del rosari, les vespres, l'eucaristia i una adoració del Santíssim, acompanyats per la comunitat de monges carmelites. L'endemà va haver-hi també missa, exposició al Santíssim i pregària de la Divina Misericòrdia.

El dia 27, a la tarda, va visitar el monestir de Santa Teresa de Mollerussa. Va haver-hi pregàries, vespres, rosari i la consagració a la Mare de Déu. L'endemà, eucaristia, exposició del Santíssim i diferents moments de pregària seguint la litúrgia de les hores.

El dia 28 es va dirigir cap a Cervera, a l'església de Sant Agustí, on després de les vespres i la missa va tenir lloc una processó de torxes pel claustre de la mateixa església.

El mateix dia 28, al vespre, va anar cap a l'església de la Mare de Déu de Montserrat de Bellpuig, on va tenir lloc una vetlla de pregària i rosari. L'endemà, la Verge anà a la residència d'avis de Vilanova de Bellpuig, on va tenir lloc la missa.

El dia 29 fou el torn del santuari de Sant Ramon, on van acollir la Verge amb espelmes i van celebrar una hora

santa. L'endemà es va fer la missa i es resà el rosari.

El dia 30 la Verge va arribar a Gironella, a la residència d'avis, on va haver-hi el rosari, l'eucaristia i una processó de torxes fins a l'església parroquial. Allí hi hagué l'exposició del Santíssim. El diumenge, projecció del documental i, tot seguit, eucaristia, consagració a la Verge i comiat amb mocadors blancs.

El dia 1 d'octubre es va fer present a Berga, primer a la residència d'avis, on van resar el rosari. Després a l'església de Sant Joan, on, a més del rosari, van celebrar també l'eucaristia. L'endemà anà a l'església de les Sagramentàries, on, a més de les confessions, es van anar resant diferents misteris del rosari.

El dia 2 va visitar la parròquia de Súria, també amb exposició del Santíssim, rosari, vespres, eucaristia i projecció del documental sobre Fàtima. L'endemà, després del laudes, els nens i nenes del col·legi FEDAC van fer una ofrena a la Verge, per a continuar amb missa, àngelus, rosari i comiat.

El dia 3 d'octubre va arribar a Solsona sobre un vehicle engalanat amb processó fins a l'església de la Companyia de Maria, on va haver-hi pregàries, rosari, vespres i eucaristia. Al vespre una processó de torxes fins a l'església del Cor de Maria. L'endemà, la Verge anà a la residència d'avis, on, després de la missa, la van acomiadar amb mocadors blancs.



Sorprès i entristit...

Jaume Campalans, prev.

És així com vaig sortir de la visita d'un metge especialista. Aquesta va transcórrer amb certa normalitat. Tanmateix, al final, quan ja estàvem a punt d'acomiar-nos, ell va dir-me: «Déu ens ha posat en aquest món per a patir!» Jo vaig quedar desconcertat. Després d'un moments de silenci, li vaig respondre: «No, Déu ens ha posat en aquest món per a estimar!» I immediatament ell em va repetir: «Déu ens ha posat en aquest món per a patir!»

D'aleshores ençà sovint el meu pensament va donant voltes entorn d'això, bo i reafirmant-me en aquesta convicció: Aquell no és pas el Déu de Jesucrist! Aquell no és, doncs, tampoc el meu Déu!

Quin és el Déu de Jesucrist?

«Déu és amor» (1Jn 4, 8.16). Jesucrist —amb paraules i fets— ens el dona a conèixer: Déu és el nostre Pare! (Mt 7, 7-11). Déu Pare us estima molt més que vosaltres no us penseu! (Lc 15, 11-32). «Aixeca't, pren la teva llitera i camina» (Jn 5,8). «Dona, jo tampoc no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més» (Jn 8,11)...

Si Déu és amor, doncs, de cap manera no pot ser que ens hagi posat al món per a patir. Ell ens ha creat per amor i ens «ha fet semblants a ell» (Gn 1,27): capaços d'estimar. I és per això que ens hi ha posat.

I, tanmateix, veiem i experimentem que en el món hi ha sofriment, hi ha molt de sofriment...

On era Déu, quan...?

Aquesta és la pregunta que sovint ve al nostre pensament i fins i tot a vegades la fem amb veu alta davant: una malaltia, un accident, un atac terrorista, una catàstrofe natural...

Heus ací dos fets, entre altres, que poden ajudar a reflexionar i a trobar resposta —des de la fe— a aquesta pregunta tan colpidora i inquietant:

Eddy Merchs: un jove belga cristià i campió mundial de ciclisme. En una entrevista li van preguntar: «On era Déu quan vas tenir els teus dos accidents?» I la resposta fou: «No puc pas pretendre que Déu estengui la mà uan jo caic. Déu no és una pòlissa d'assegurances.»

El terratrèmol d'Haití: Aquell gran i terrible terratrèmol del 2010 que causà tanta destrucció, tantes morts i tants supervivents mutilats. Aquesta tan terrible catàstrofe provocà la pregunta: Déu, Pare bo, on era en el terratrèmol... què feia? També aleshores –des de la fe– ressonà clara la resposta: Déu hi era present, bo i fent sorgir riuades d'amor i de solidaritat, tant a Haití com també a milers de quilòmetres d'allà: persones que sentiren i visqueren com a pròpia aquella tragèdia, que pregaven pels morts i per les persones que sobreviuen, que feien generosos i importants donatius; centenars d'elles es desplaçaren a Haití com a voluntàries per ajudar els damnificats: curant, consolant, fent costat, treballant per refer el que el terratrèmol havia destruït... I allà a Haití mateix, entre altres, la germana

Isabel Solà i Mates, de la Congregació de Jesús Maria, en veure tantes persones que havien quedat mutilades de cames, braços... muntà un taller de pròtesis a fi que aquestes poguessin tornar a valer-se per elles mateixes...

Així, doncs, Déu era allà ben present, en cadascuna d'aquestes persones: estimant, actuant, infonent esperança...

Aquella multitud de persones solidàries, voluntàries compromeses feia realitat el que diem en el cant: «On hi ha veritable amor, allí hi ha Déu.»

Aquesta tràgica experiència viscuda –sia de prop, sia de lluny– ens convencé, una vegada més, que l'amor és una energia capaç de crear i transformar el món.



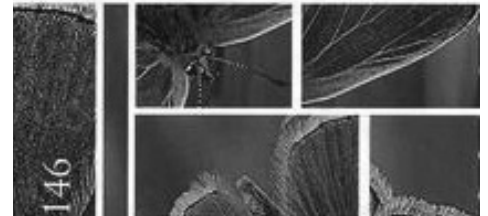
El llibre

Déu creador

Ángel Cordovilla

Déu creador

Ángel Cordovilla



Centre de Pastoral Litúrgica.
80 pp. 8,55 euros.

Creador del cel i de la terra. Així ens referim a Déu els cristians en cada ocasió que resem el Credo. Aquesta és una afirmació principal de la nostra fe, i val la pena d'aturar-nos per aprofundir en el seu significat.

Què vol dir «crear del no-res»? Per què ens ha creat Déu? Quina és la seva relació amb nosaltres? Quina és la funció de Jesús en l'obra de la creació? I la de l'Esperit? I, anant a un tema inqüestionablement complicat, ¿com s'explica la presència del mal en la creació?

L'autor d'aquesta obra, reconegut teòleg, ens guia per aquests temes i ens ajuda a descobrir la riquesa de la fe cristiana i allò que aporta a la nostra existència.



Acció de gràcies

Xavier Novell, bisbe de Solsona



El proper dissabte dia 21 d'octubre seran beatificats 109 màrtirs claretians a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona. Exhaurides les tres-centes places que, entre familiars i pelegrins, ens varen oferir, us anuncio i us convido a la primera missa d'acció de gràcies per aquestes beatificacions de la diòcesi. Serà el diumenge 29 d'octubre a l'església de Santa Maria de l'Alba de Tàrraga a dos quarts de sis de la tarda.

Tàrraga fou el lloc del martiri del germà Ferran Saperas i Aluja. Ell, el testimoni de la fe més conegut d'aquest grup, és anomenat el màrtir de la castedat ja que els seus botxins, abans d'assassinar-lo al costat de la porta del cementiri, varen intentar, sense èxit, tacar la seva castedat religiosa. Si exemplar fou la seva fidelitat als vots religiosos, més encara la seva actitud pacífica i misericordiosa durant el calvari al qual fou sotmès i, especialment, les seves paraules de perdó envers els botxins abans d'ésser afusellat. Molts religiosos màrtirs demanaven besar la mà dels botxins, pronunciar unes paraules de perdó envers ells, morir de cara perdonant als assassins. En el cas del germà Ferran això fou especialment virtuós ja que les tortures a les qual l'havien sotmès feu molt sobrenatural el seu final. Quan ell va dir "Perdoneu-los, Senyor, que no saben el que fan" o va repetir tres vegades "jo us perdono", no repetia una frase apresada sinó que estava morint com Jesucrist, estimant i perdonant uns homes embogits, embrutits i sanguinaris.

Des del final de la guerra civil, ininterrompudament, ja sigui davant del cementiri, ja sigui a l'església parroquial després del trasllat de les seves despulles, cada 13 d'agost nombrosos fidels s'apleguen per a manifestar la certesa de la mort martirial del germà Saperas -per la fe en Jesucrist i perdonant els botxins- i llur devoció al que ja popularment i privadament era reconegut com a sant.



Des d'aleshores, també, ha estat model de castedat intercessor privat per a tots els qui lluiten per a viure la virtut de la castedat religiosa, celibatària o matrimonial. Sens dubte, que la seva beatificació és una ocasió magnífica per a explicar què és la castedat i estimular a viure-la. A l'espera d'una propera glossa, recordem les paraules que tan insistentment va repetir el nou beat en el seu calvari: "mateu-me si voleu, però no m'obligueu a fer això!". Quin contrast amb la gran fragilitat que la nostra societat experimenta en relació als pecats de la carn, submergida com viu en l'erotisme i la pornografia que han conquerit la publicitat, la televisió i, sobretot, internet.

Com desitjo que aquesta missa d'acció de gràcies sigui molt participada per tots els fidels de la diòcesi i aquest testimoni de fe i de fidelitat inauguri un moviment que renovi la valoració i la vivència de la virtut de la castedat.

